

ROLAND TOPOR

TWEE SECONDEN VOOR HET EINDE
DE TOPOR BEHANDELING

*Deux secondes avant le fin
The Topor Treatment*

Vertaling Tom Kleijn

*Door Roland Topor op verzoek
van Karina Holla en Barbara Duijffes
voor hen geschreven.*

PERSONEN

LISELOTTE GLAUBMICH

GERTRUD GLAUBNICHT

PIZZA-BEZORGER

Door de grote balkondeuren, die zich in het midden van het toneel bevinden, heeft men een vrij uitzicht op de Zwitserse Alpen, met een klein chalet op een van de toppen, dennebomen, rotsen. Onder het balkon kan men zich de oever van een meer voorstellen.

Twee stoelen aan weerszijden van een lage tafel, boordevol met verschillende medicijnflesjes, tijdschriften, lege drankflessen, een karaf water en een glas. Twee dozen, de ene gevuld met kleingeld en de andere met oude documenten.

De deur aan de rechterkant leidt naar de badkamer en de rest van het appartement. De deur aan de linkerkant geeft toegang tot de vestibule en de uitgang naar buiten.

© Copyright Roland Topor 1994
SACD, 11, bis rue Ballu, 75442 Paris France
© Copyright Nederlandse vertaling: Tom Kleijn 1994

1

(Volle zon.

Liselotte Glaubmich, in verpleegstersuniform, is bezig een grote stapel post door te nemen.)

LISELOTTE

Barbara Gould ... Héléna Rubinstein ... Esthée Lauder ...

(Ze gooit de briefkaarten één voor één op de grond, leest de laatste.)

"Van het 'Ile de Beauté', vriendelijke groeten van Nina Ricci." Altijd onze oude vriendinnen!

(Zij gooit de kaart weg. Grijpt willekeurig in de stapel enveloppen, die ze verscheurt en her en der neergooit.)

Sollicitatiebrieven ... verzoek om sponsoring ... ah, deze sponsors zitten op zwart zaad op dit moment! Aanbiedingen van revolutionaire formules voor een nieuwe antirimpelcrème, een nieuw masker tegen meeëters, een nieuw type deodorant, anti-cellulitis pasta, ontharingsmiddelen ... compromitterende foto's, chantagepogingen, hulpverzoeken, interviews voor Vogue - Italië, Marie-Claire - Japan, Elle - Duitsland ... Ze schrijven niet eens onze namen goed. Liselotte Glaubmich en Gertrud Glaubnicht, dat is toch niet hetzelfde! Maar nee, ze blijven maar koppig Liselotte Glaubnicht en Gertrud Glaubmich schrijven. Om wanhopig van te worden!

(Gertrud komt binnensloffen, in een witte peignoir en een badhanddoek in een tulband om haar hoofd geknoopt.)

GERTRUD

Wat willen ze nog van mij? Kunnen ze me niet die paar seconden die ik nog heb vóór het einde, met rust laten?

LISELOTTE

Heb je je temperatuur opgenomen?

GERTRUD

Die gaat op en neer zoals een bedrijfsstatistiek en zoals de Zwitserse Alpen.

LISELOTTE

Hoeveel?

GERTRUD

Twee keer.

LISELOTTE

Eet je vitamines op, anders worden ze koud.

GERTRUD

Later, ik kan niets slikken.

LISELOTTE

Dan neem ik ze.

(Zij schroeft een flesje open, slikt de tabletten met een glas water.)

Het zou idioot zijn om ze te verspillen. Die klinkers doen me erg goed, A1 E2 U4 ...

GERTRUD

Zou dokter Gallus vandaag niet langskomen?

LISELOTTE

Ja, als hij uit het ziekenhuis komt, geloof ik. Maar hij heeft een conferentie over gedegenereerden, of zoiets ...

GERTRUD

Wanneer?

LISELOTTE

Ik weet het niet. Als jij naar bed bent, neem ik aan. Hij ziet ons niet graag tegelijk. Ik verdenk hem ervan, dat hij zich niet voor ons interesseert. Hij wacht, totdat er nog maar één is.

GERTRUD

Hij is niet de enige ...

(Zij raapt een verscheurde envelop op en haalt er de helft van een brief uit, die ze met een verdraaide stem voorleest, terwijl Liselotte gymnastiekoefeningen doet.)

GERTRUD

" ... in haar puberteit al ondervindt zij een groot gevoel van tevredenheid, wanneer ze zich in de nabijheid van een man bevindt. Ze heeft vaak aan een huwelijk gedacht, maar haar familie heeft het haar afgeraden vanwege haar hazelip, waarvoor zij zich schaamt. Haar sexuele verlangens worden dringender, naarmate ze ouder wordt, en op de leeftijd van vijfentwintig jaar geeft zij zich van tijd tot tijd over aan solitaire praktijken. Korte tijd later neemt haar geslachtelijke opwindning toe en ze hoeft maar een man te zien, jong of oud, mooi of lelijk, elegant of slecht gekleed, doet er niet toe, om ten prooi te vallen aan een heftig genitaal orgasme. Ze rent dadelijk naar haar kamer om zich op te sluiten, trekt de gordijnen voor het raam dicht en hurkt in een hoek neer, angstig, hijgend, bang de voetstap of de stem van een man te horen, wat genoeg zou zijn haar ellende te vergroten. Haar eetlust is vrijwel verdwenen, zij is niet meer te verdragen en wordt zelfs gevaarlijk voor haar omgeving ..."

LISELOTTE

Op een dag ga ik een ontwenningsskuur doen en jij zult verdwijnen. Jij bent niets meer dan een nachtmerrie, maar het lukt me maar niet om wakker te worden.

(De twee vrouwen beginnen een duel met gymnastiekoefeningen, diep ademhalend, steeds agressiever. Zonder de ogen van elkaar af te laten,

komen ze omhoog, verplaatsen zich, draaien in het rond, totdat Gertrud driftig het andere deel van de brief oppakt.)

GERTRUD

"... Clotilde was al vroeg een leugenaarster, dievegge en onaniste. Ze plaste in bed tot de leeftijd van zeventien jaar. Ze kreeg last van slaapwandelen, vervolgens begon ze bewegingen te maken waarmee ze niet kon ophouden.

(Liselotte wordt door elkaar geschud door een serie hoestaanvallen. Ze gaat af naar de badkamer.)

Ze blijft overeind staan zonder erin te slagen te gaan zitten, ze is bang dat ze levend begraven wordt en vraagt om een lijkschouwing of dat men een mes in haar hart steekt zodra men gelooft dat ze dood is. Ze heeft soms heftige verlangens naar copulatie. Met wie doet er voor haar weinig toe. Zo geeft ze zich over aan twee kerels, van wie ze niet houdt. Ze heeft last van duizelingen, verliest verscheidene malen het bewustzijn en heeft tenslotte moeite met inslapen. In 1986 wordt zij in Hongarije tot Miss Insomnia uitgeroepen ..."

(Tegen het einde van het voorlezen, is het licht zwakker geworden, alleen Liselotte is verlicht. Zij zingt:)

LISELOTTE

Ainsi est ma belle

Zo is mijn lief

Chaque jour plus méchante

Iedere dag nog gemener

Chaque jour plus cruelle

Iedere dag lief en nog wreder

Et toujours plus belle

Maar mooi, steeds

buitengemener

(In het donker zeggen Liselotte en Gertrud om beurten:)

Wat ik in je liefheb is jouw geld

Wat ik in je liefheb is jouw verschijning

Wat ik in je liefheb zijn jouw kleren

Wat ik in je liefheb is jouw leeftijd

DONKER

2

(Een ander licht. Een zonsondergang zou het kunnen zijn. Gekleed in een verpleegstersschort, is Gertrud bezig oude documenten en foto's te bekijken die ze uit de doos tevoorschijn haalt, waarin ze kriskras door elkaar liggen.)

GERTRUD

Die roofzuchtige familie, die roofzuchtige leveranciers, die roofzuchtige verzekeringen, die roofzuchtige klanten en die roofzuchtige rekeningen hebben een groot imperium verslonden. Behalve het filiaal in Miami, de villa in Hollywood, het huis in Auteuil, de boutique in Hong-Kong en de salon in Tokyo, heb ik niet veel meer over, beter gezegd niets.

(Liselotte komt op in een peignoir en met een badhanddoek als een tulband om haar hoofd geknoopt)

LISELOTTE

Ze zijn bezig een oliebron onder mijn schedel aan te boren.

GERTRUD

In jouw schedel zit meer gas dan olie!

(Liselotte moet herhaaldelijk niezen.)

LISELOTTE *(moeizaam)*

Ik begrijp maar niet, dat jij daar plezier in hebt om in die oude papieren te graaien. Ze zitten onder het stof en ik ben allergisch voor stof. Ik heb jeuk over mijn hele lichaam.

(Ze krabt zich.)

Iedere keer dat ik me krab hier of daar, kronkelen en krijsen er vrouwen aan de andere kant van de wereld. Ik heb het gevoel dat ik de G-plek van de anderen ben. Ik kan al bijna hun gereutel horen.

GERTRUD (*ironisch, terwijl ze de spasmen nadoet*)

Ah! Aaah! AHHH! Nee! Aarrgghh! Hou op!!! Je zou je met onze anti-allergene komkommercrème moeten insmeren. Miljoenen vrouwen gebruiken haar dagelijks en twee van de tien houden op met krabben.

LISELOTTE

Ze komen uit Tsjernobyl, die komkommers. Nee, nee, dokter Gallus heeft het me tientallen malen lang en breed uitgelegd: Jij bent mijn probleem, jij mijn ziekte.

(Ze krabt zich, slikt tabletten met een glas water)

GERTRUD (*bekijkt een oud document*)

Tot aan zijn middel zichtbaar houdt hij met de linkerhand een kruis vast en een kom met melk in de rechter, hij is jong en heeft blonde krullen, en ook een vracht borsthaar, die bedekt wordt door een chocoladekleurige mantel. Aan het kruis is een strook papier bevestigd, waarop je kunt lezen "Vochtinbrengende melk "*Glaubmich en Glaubnicht*". Wat waren onze oude reclames mooi!

LISELOTTE

Herders en herderinnetjes met bloemen in hun haar maken zich op om een vrolijke faun een epileergel aan te bieden. Het landschap is bezaaid met ruïnes, tempels en harige rotspartijen. In de verte zie je de zee. In de schaduw van een denneboom rusten twee nymfen, "*Glaubmich en Glaubnicht*". De reclame heeft sedert die tijd een hele ontwikkeling doorgemaakt.

(Men hoort in de verte klokken luiden. Iemand zingt een Tirooms liedje.)